

Fransa medyasının Türkiye hakkında kirli algı operasyonu

AA

ABONE OL

Google News

Türkiye husumetini ön plana çıkaran Amerikan medyası paralelinde bir yayın çizgisi izleyen Fransız medyası, **Fransa'nın Suriye** planlarına kendi ulusal çıkarları nedeniyle karşı çıkan Türkiye'yi **Cumhurbaşkanı Erdoğan** ve **AK Parti** üzerinden hedef tahtasına oturtuyor. Türkiye'de olağanüstü hâl uygulaması ve terörle mücadele politikası yerden yere vurulurken Fransız hükümetinin olağanüstü hâl önlemlerini yeni terör yasasına yedirmesine yönelik eleştiriler cılız kaldı. **Le Monde** sadece abonelerine açık olan yorum köşesinde, yayımladığı haberin içeriğine aykırı görüşlere genelde sansür uyguluyor. Bu

SON DAKİKA

bakımdan kamuoyumuzda dile getirilen “kendimizi anlatamıyoruz” özeleştirileri pek de gerçekçi değil.

Yeni Osmanlılık ve DEAŞ'a yardım iddiaları

Devlet televizyonu France 2 ile Kanada, İsviçre ve Belçika ile ortak devlet kanalı TV5 ve sınırlı da olsa devlet yardımı alan Agence France-Presse (AFP) başta olmak üzere, Fransız yazılı ve görsel medyası yıllardır bu şemaya uygun yayın yapıyor. 7 Haziran (2015) genel seçimlerine kadar "Otoriterleşen Erdoğan", "laiklikten sapan" veya "ekseni kayan" [Türkiye](#) temasını işleyen bu medya, 1 Kasım seçimlerinden, hatta çok daha öncesinden itibaren "Pantürkizm ve Panislamizm'e dayalı [Yeni Osmanlıcı](#)" bir politika izlemekle suçladığı sözde Erdoğan ve [AK Parti](#) iktidarına, özde ise Türkiye'ye karşı, Kürtlerin temsilcisi olarak takdim ettiği [PKK](#)'ya ve [Suriye](#)'deki kolu [YPG](#)'ye açık destek veriyor.

Fransız medyası başlangıçta bu desteğe Türkiye'nin [DEAŞ](#)'a yardım ettiği iddiasıyla haklılık kazandırmaya çalışıyordu. Bu bağlamda işlenen tema, Erdoğan'ın "Sünni İslamcı" ve "Yeni Osmanlıcı" olduğu, DEAŞ'a yardım etmek suretiyle [Orta Doğu](#)'ya hâkim olmayı düşlediği iddiasıydı. Bu gidişatı durdurmak için ABD öncülüğünde DEAŞ'a karşı verilen mücadelede uluslararası koalisyonun kara gücü olarak kullanılan YPG "Suriyeli Kürtler" etiketi altında alabildiğine desteklenmeliydi. Bu örgüt, eski [Cumhurbaşkanı](#) Hollande'ın

Zeytin Dalı harekâtı sırasında, Macron'un da [The Economist](#)'te birkaç gün önce yayımlanan "NATO'nun beyin ölümünün gerçekleştiğini" ileri sürdüğü mülakatında belirttiği gibi, [Fransa](#)'nın müttefikleriydi. Nasıl olurdu da "ABD kendilerine danışmadan uluslararası koalisyonla birlikte DEAŞ'a karşı savaşan Kürt güçlerini yüzüstü bırakır ve Türkiye'nin bu müttefiklerine saldırmasının yolunu açardı". Nasıl olurdu da bir NATO partneri "ortak çıkarların söz konusu olduğu bir bölgede" (une zone où nos intérêts sont en jeu) eşgüdüksüz bir saldırıda bulunabilirdi.

Hollande ve Macron'un bu açıklamaları aslında Fransız kamuoyuna ters gelmedi, gelmiyor. Çünkü medya bu konuda ön almış, kamuoyunu yıllardan beri yayınladığı yalan haberlerle, YPG ve kadın kolu YPJ'liler için hazırladığı ve devlet kanallarında yayımladığı belgelerle gerçeğin bu olduğuna çoktan inandırmış bulunuyor. Öyle ki Batılı resmi makamlar PKK ile Suriye'deki kolu arasına mesafe koymak için YPG'nin isminin SDG olarak değiştirilmesine özen gösterirken, medya öteden beri Türkiye'nin PKK ve YPG ile mücadelesinin aslında kültürel, hatta egemenlik haklarını talep eden Kürtlere karşı bir mücadele olduğunu yazıp çiziyor.

Saygın bir referans gazetesi olarak bilinen, en çok okunan ve yurtdışında en çok satılan Fransız gazetesi olan [Le Monde](#)'un yayınları bu konuda önemli bir örnek oluşturuyor. Devlet sübvansiyonlarından da yararlanan gazete, Çözüm Süreci'ni çöpe attıktan sonra işgal ve hendek eylemlerine yönelik teröristleri o dönemden beri "kahraman Kürt savaşçılar" olarak parlatıyor. Gazetenin Allan Kaval mahlaslı yazarı 31 Temmuz (2015) tarihli "Cizre Kürtleri Türkiye otoritelerine intikam diye çağırıyor" (Les Kurdes de Cizre crient vengeance contre les autorités de Turquie) ve 22 Şubat (2016) tarihli "Nusaybin'de Kürtler Türklere karşı" (A Nusaybin, les Kurdes face aux Turcs) başlıklı iki yazısıyla bu konuda başı çekiyor. Le Monde'un yayımladığı PKK/YPG kaynaklı, örneğin son olarak [Barış Pınarı](#) harekâtıyla Türk ordusunun 300 bin Kürdü [mülteci](#) durumuna düşürdüğü gibi yalan haberlerin altında da hep onun imzası var.

DARBECİLERE SAHİP ÇIKMA

Türkiye husumetini ön plana çıkaran Amerikan medyası paralelinde bir yayın çizgisi izleyen Fransız medyası, Fransa'nın Suriye planlarına kendi ulusal çıkarları nedeniyle karşı çıkan Türkiye'yi öteden beri doğrudan değil ama Erdoğan ve AK Parti üzerinden hedef tahtasına oturtuyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı zaman içinde otoriterlikten diktatörlüğe "terfi ettirerek" Macron'un deyimiyle "Batı'nın ortak çıkarlarına uygun bir iktidar değişikliğine" çanak tutuyor. Örneğin 7 Haziran seçimlerini "demokrasinin zaferi" olarak alkışlayan bu medyanın, 1 Kasım seçimleriyle rüzgâr tersine dönünce Türkiye'deki rejimi "democrature" (demokrasi görünümü diktatörlük) olarak tanımlamaya başladığı görülüyor. Seçimlerin resmi sonuçları daha açıklanmadan 2 Kasım'da TV 5'te Yves Calvi'nin sunduğu programda üzerinde mutabık kalınan husus ise, halkın iradesini kabullenmek yerine Erdoğan Türkiye'sinin "Sünni Müslümanlık" ekseninde "milliyetçi", hatta "pantürkist" ve "panislamist" çizgiye kaydığı oluyor.

Yabancı bir ülkedeki iktidarın demokratik yollardan alaşağı edilmesi için yayın yapmak basın özgürlüğü bağlamında belki anlaşılır bir şeydir; ama bunu yalan haberler ve uçuk yorumlarla desteklememek ve karşı görüşlere saygı göstermek kaydıyla elbette. Oysa Fransız medyasındaki Erdoğan aleyhtarlığı 15 Temmuz'la birlikte demokratik çizginin çok ötesine taşmış durumda. Her ne kadar ana akım medyada darbe girişimine açıkça destek verilmemiş olsa da darbecilerin bürokrasiden ayıklanma ve yargılanma sürecinde olağanüstü hâl uygulamasına karşı darbenin sorumlusu kabul edilmeyen FETÖ'yü kayırıp kollayan eleştiriler yapıldı. Hem de Fransa'da tam da aynı dönemde DEAŞ'ın Paris saldırıları nedeniyle olağanüstü hâl uygulandığı halde. Yargılanan FETÖ şüphelilerinin temel hak ve özgürlükleri sonuna kadar savunulurken, darbe mağdurları yok sayıldı. Türkiye'de olağanüstü hâl uygulaması ve terörle mücadele politikası yerden yere vurulurken Fransız hükümetinin olağanüstü hâl önlemlerini yeni terör yasasına yedirmesine yönelik eleştiriler cılız kaldı.

Ne kadar tesadüf bilmek mümkün değil ama bu yayın çizgisi Fransa'nın resmi Türkiye politikasıyla birebir örtüşüyordu.

KARŞI GÖRÜŞLERE SANSÜR

Le Point dergisi gibi belirli aralıklarla şirazeyi kaçırıp Erdoğan'ı kapak yapan hakaret içerikli yayınlar bir tarafa bırakılırsa, Fransız ana akım medyasının yukarıda aktarılan çizgide Türkiye hakkında hasmane yayın yaptığını söylemek mümkün. Bu çizginin bütün ana akım medyayı kapsamı ve karşıt görüşlere hiç yer verilmemesi özellikle dikkat çekiyor. Le Monde gibi bir bakıma PKK yayın organına dönüşmüş olan gazeteler ayrıca mültecilere yardım veya son olarak öldürülen DEAŞ lideri Bağdadi'nin yakınlarının yakalanması gibi Türkiye ile ilgili bazı olumlu gelişmeleri hiç görmeyebiliyor.

Le Monde ayrıca sadece abonelerine açık olan yorum köşesinde, yayımladığı haberin içeriğine aykırı görüşlere genelde sansür uyguluyor. Örneğin bu köşede Barış Pınarı harekâtıyla on binlerce Kürdün mülteci konumuna düşmesinin mümkün olmadığı, çünkü Tel Abyad- Re'sulayn bölgesinde çoğunlukla Arapların yaşadığı, YPG'nin Kürtleri temsil etmediği, Türkiye'nin Kürtleri değil YPG'yi hedef aldığı, bu örgütün PKK'nın Suriye'deki kolu olarak terör listesinde yer alması gerektiği vs. gibi görüşleri yayımlamak pek de kolay değil. Moderatör olarak görevlendirilen kişilerin anlayışı doğrultusunda, bu görüşleri içeren yorumlar onaylanmıyor. Türk abonelerin başına sık sık gelen bir durum bu. O bakımdan kamuoyumuzda dile getirilen "kendimizi anlatamıyoruz" özeleştirileri pek de gerçekçi değil.

Yukarıda aktarılan bilgiler çerçevesinde, Fransız medyasının Türkiye'yle ilgili olarak özetle Fransız devletinin resmi politikaları çizgisinde Türkiye hakkında hasmane yayın yaptığı, bu çizgiyi korumak için yalan haber ve yorumlara yer verdiği, gerekirse sansür de uyguladığı sonucuna varmak mümkün. Ayrı bir tartışma konusu olmakla birlikte, kamu diplomasisiyle güdülen amaç, devlet politikalarına destek veren bir kamuoyu oluşturmaksa, bunun için Makyavelist bir yaklaşımla dezenformasyon dahil her türlü aracı kullanmak başta basın ahlak ve özgürlüğü olmak üzere evrensel ilkelerle bağdaşmıyor. Ama genelde Batı, özelde Fransa medyasının görünümü böyle ne yazık ki.

